

የጳጳሳዊ ገጽ 16 - ቤላይ

ጸም በብሉይና በሐዲስ ኪዳናት

ጸም ከተወሰኑ ምግቦች ለተወሰኑ ሰዓታት መከልከል ነው። አንዳንድ ጊዜ ም ከማንኛውም የምግብ አይነት ለተወሰኑ ሰዓታት በመከልከል የሚሆን ጸም አለ።

ጸም ከጥንት ዘመን ጀምሮ በሃይማኖታዊ ደንብና ከሃይማኖት ውጭ በሆኑ ሕዝቦች ዘንድ የተለመደ ነበር። በብሉይ ኪዳን ዘመን ጸም በብዙ የተለያዩ ምክንያቶች የጸም እንደነበር በየአንቀጹ ተጽፎ ይገኛል። ለምሳሌ ከእግዚአብሔር ጋር በራእይና በሕልም ወይም በመልአክ ለመነጋገር ለመንፈሳዊ ተልእኮ ለመዘጋጀት ከእግዚአብሔርም አንድ ነገር ለማግኘት የጸሙ ሰዎች ነበሩ።

በዚህ መሠረት ሙሴ ዐሥሩ ሳንታውን ከመቀበሉ በፊት አርባ ቀንና አርባ ሌሊት እንደ ጸመ በዘጸአት 34: 28 ተጽፎአል። ነቢዩ ኤልያስም አርባ ቀንና አርባ ሌሊት እንደ ጸመ ከእግዚአብሔር ድምጽ ሰምቶአል። 1 ነገሥ 19 : 8 ።

ማንኛውም እስራኤላዊ አንድ አስጨናቂ ነገር ሲገጥመው እግዚአብሔርንና ሰውን የሚያሳዝን ድር ጊት ሲፈጽም በግል መጸም የተለመደ ነበር። ይህም የንስሐ ጸም ይባላል። ዳዊትና አክአብ በየዘመናቸው የእግዚአብሔርን ትእዛዛት በተላለፉ ጊዜ ማቅ ለብሰው ትቢያ ነስንሰው ጸመዋል። 2 ሳሙ 12 : 16 - 23 ።

1 ነገሥ . 21 : 27 ። በሀገር ላይ ከባድ አደጋ ጦርነትና መቅሠፍት ሲደርሱ በአዝመራ ላይ አንበጣና ተምች ሲወርዱ በሰውና በእንስሳ ላይ አባርና ቸነፈር ሲነሡ የማሕበር ጸም ይደረግ እንደነበር የሚከተሉት ጥቅሶች ያመለክታሉ። ለምሳሌ የእስራኤል ልጆች በጊብዓ ላይ በብንደም ልጆች ድል በተመቱ ጊዜ በማሳበር ሆነው ከጡዋት እስከማታ ጸመዋል። መሳፍ. 20:26። የዋ አብና የዓምን ልጆች በዮሳፍጥ ላይ በኃይል ስለተነሱ ንጉሡ ዮሳፍጥ በይሁዳ ሁሉ

ጸምን አወጀ። 2 ዜና 20 : 3 ። ሐማ የተባለው ጨካኝ ሰው በፋርስ ይኖሩ የነበሩ አይሁድ እንዲጠፉ በመከረ ጊዜ በአስቴር ትእዛዝ አይሁድ ሁሉ ሶስት ቀንና ሶስት ሌሊት ምንም ሳይቀም ሱጸመዋል።

አስቴ . 4: 16 : የነነዌ ሰዎችም ይህን የመሰለ ተግባር ፈጽመዋል ዮናስ. 3:4 -10 ።

በትንቢተ ኢዮኤል አንድና ሁለት ምዕራፎች ላይ እንደተገለጠው ሀገሩን ሁሉ አንበጣ በመውረሩ የዓዋጅ ጸም ተደርጎ ነበር።

የእስራኤል ልጆች ከምርኮ በተመለሱ ጊዜ የመከራ ቀኖችን በየዓመቱ በጸም ያስታውሱ እንደነበር ዘካርያስ ይናገራል። ዘካ 7 . 5 ። ከዚህም ጋር እስራኤላውያን ኃጢአታቸውን ለማስታወስ የሚያደርጉት የነዛዜ ጸም በመጽሐፈ ነህም ያ ተመዝግቦአል። ነህም . 9: 1።

ሰው በሞተ ጊዜ ጸም መጸም በአይሁሁድ ዘንድ የተለመደ ነበር። ይህም ሰው የው ከሞተበት ጊዜ ጀምሮ እስከሚቀበርበት ጊዜ ብቻ ሳይሆን ከሞተም በኋላ ከአንድ ቀን እስከ ሰባት ቀናት የሚጸም ነው። 1 ሳሙ . 31 : 13 ። 2 ሳሙ . 1 : 12። እግዚአብሔር አምላክ ለእስራኤላውያን በሰጣቸው ሥርዐተ በዓል በሰባተኛው ወር በዐሥረኛው ቀን የማስተማሪያ ቀን ነበር በዚህም ቀን የእስራኤል ልጆች ሁሉ ሰውነታቸውን እንዲያስጨንቁ ታዘዝዋል ዘሌ 23 : 27 - 32 ። ሰውነትን ማስጨንቅ ማለትም በጸም ነው። ከዚህም የተነሣ ጸም ሥጋን ማስጨንቅና ማድከም ለነባቢት ነፍስም ማስገዛት ነው ተብሎ ተተርጉሞአል።

የጸም ቀናት በብሉይ ኪዳን ለአንድ ለሶስት ለሰባትና ለአርባ ቀናት እንደ ነበሩ እላይ በተዘረዘሩት ታሪኮች መረዳት ይቻላል ነገር ግን ከአንድ ቀን በታች ከአርባ ቀናትም በላይ የሆነ የጸም ጊዜ መኖሩ በብሉይ አልተጠቀሰም። ጊዜ ያቱም አንዳንድ ጊዜ ለ 12 ሰዓታት ያህ

ል ሲሆን በሌላ ጊዜ ደግሞ ለ72 ሰዓታት ጸም የሚጸም ጸም ነበር አስቴ . 4 . 16። ከዚህ በላይ የሆነው የጸም ሰዓት ግን በተአምራዊ እንጂ በሥጋዊ ኃይል እንደሆነ መገመት ያስቸግራል።

በብሉይ ኪዳን ዘመን ሰዎች እውነተኛና ልባዊ የሆነ የጸም ሥርዐት አይታይም ነበር። ስለዚህም ነዚያተ ሁገብዝ ነት ይደረግ የነበረውን ጸም ተቃውመዋል። ገሥጸዋልም ኢሳ. 58 : 3 - 7። ኤር . 14 : 12 ።

በሐዲስ ኪዳን

መድኃኒታችን ክርስቶስ የፈሪሳውያንን ከንቱ ውዳሴ ነቀፈ እንጂ ጸምን አልተቃወመም። ጸም የትሕትና ራስን ለእግዚአብሔር የማስገዛት ምልክት ስለሆነ በስውር እንጂ በዓዋጅ መሆን እንዳይገባው ጌታችን አስተማረ። ማቴ 6 . 16 - 18 ።

በጌታችን ጊዜ የነበሩት አይሁድ በሳምንት ሁለት ቀናት ስኞትና ሐሙስን ይጸሙ ነበር ሉቃ 18 : 12 የመጥምቁ ዮሐንስ ደቀመዛሙርትም አብዝተው ይጸሙ እንደነበር በማቴዎስ ወንጌል 9: 14 - 17 ተገልጦአል። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ አርባ ቀንና አርባ ሌሊት ጸመ ማቴ 4 : 2 ። ነገር ግን ደቀመዛሙርቱ እርሱ በነበረበት ዘመን በየዓመቱ ይህን ጸም እንዲጸሙ አላዘዛቸውም እንዲያውም ደቀ መዛሙርቱ ለምን እንደማይጸሙ ተጠይቆ የሚከተለውን መልስ ሰጠ ሙሽራው ከእነርሱ ጋር እያለ ሠርገኞች ሊጸሙ አይችሉም። ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ በሚለይበት ጊዜ ይጸማሉ። ማር 2 : 18 - 22

መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ይህን በማለቱ ሐዋርያት የፈሪሳውያንን ጸም አይነት እንዳይጸሙ መከልከሉን ያስረዳል። ሙሽራው በሚለይበት ጊዜ እንደሚጸሙ ይህም በሐዋርያት ዘመን

የጌታ የሞቱ መታሰቢያ ሆኖ በየዓመቱ ለሁለት ቀናት ይጸሙ ነበር። ዛሬም የአክፍሎት ጸም እየተባለ በየዓመቱ ይጸማል።

ሰጋ

በሐዋርያት ዘመን ስለ ጸም ቀዋሚ ሕግ አልነበረም ስለዚህም እስከ ሁለተኛው መቶ ዓመት ጸም የግል ፈቃድ ነበር ምእመናኑ አብዝተው ሆነ አሳንሰው ለመጸም ነፃነት ነበራቸው።

ሐዋርያትም መዓረገ ክሕህነትን ከመቀበል በፊት ጸም እንደሚገባ በተግባር አሳይተዋል።

ለምሳሌ ጳውሎስና ባርናባስ በመንፈስ ቅዱስ ተጠርተው ሥልጣን ከህነትን ከመቀበላቸው በፊት ጸመዋል። ግን ለምን ያህል ቀን እንደ ጸሙ አልተገለጠም። የሐዋ . 13 : 2 :: 14 : 23

በመሠረቱ የሐዲስ ኪዳን ጸም ስለ ክርስቶስ ፍቅር የተደነገገ ነው። በየሳምንቱ የሚጸሙት ዐርብና ረቡዕ ክርስቶስ በፍቅሩ ስለ እኛ የተቀበለውን መከራ ለማስታወስ ነው። ዐርብ ጌታችን አ.የ ሱስ የሞተበት በሞቱም ድኅነተዓለም የተፈጸመበት ስለሆነ ይጸማል ረቡዕም እንዲሰቀልና እንዲሞት የተወሰነበት በመሆኑ እንዲጸም በሐዋርያት ተደንብሎት የጸመው ጸም በአራተኛው ምእት ዓመት ዓ

ኅአል ። / ዲስቅ . 7: 4 /

ከዚህም ሌላ በጥንት ጊዜ ክርስቲያኖች አንድ አይነት ፈተና ሲገጥማቸው ምህላና ጸሎት ይዘው ለተወሰኑ ቀናት ይጸሙ ነበር። እንደዚሁም ንስሐ ሲገቡ ካህኑ በፈቀደላቸው መሠረት ይጸሙ እንደነበር የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ያስረዳል ዛሬም ይህ አይነት ጸም ይሠራበታል።

ከጥምቀትና ከቁርባን በፊት ሰውነትን ለማንጸት ማንኛውም ክርስቲያን መጸም እንደሚገባው ሐዋርያት አስተምረዋል በኋላም በአራተኛው ምእት ዓመት በትልቁ ባስልዮስና በዮሐንስ አፈ.መርቅ ዘመን ከቁርባን በፊት ጸም ተሠርተዋል።

ከዚህም የተነሣ ከታላላቅ በዓላት በፊት በዋዜማው ስለ በዓሉና ስለ ቅዱስ ቁርባን ክብር መጸም ተጀመረ። ይልቁንም ከትንሣኤ በፊት ለአንድ ሳምንት ያህል በየዓመቱ እንዲጸሙም የታወጀው በዚሁ በአራተኛው ምእት ዓመት ነው። ይህም ሳምንት ቅዱስ ሳምንት ወይም ስሙን ሕማማት እየተባለ ይጠራ ጀመረ። ጌታችን አ.የሱስ ክርስቶስ 40 ቀንና 40 ሌሊት የጸመው ጸም በአራተኛው ምእት ዓ

መት እንዲጸም ተወሰነ ነገር ግን እንደዛሬው ለሰባት ሳምንታት ሳይሆን ለሁለት አንዳንዴም ለሶስት ሳምንታት ብቻ ይጸም ነበር።

ከመጀመሪያው ምእት ዓመት እስከ ሶስተኛው ዘመን ድረስ በጸም ቀን ዳቦ ውሃና ጨው ይፈቀድ ነበር። በኋላ ግን ፍራፍሬና አታክልት ይበላ ጀመር። እየቆዩም አንዳንዶቹ ዕንቁላልና ቅቤው የወጣ ለት ወተት ይጠቀሙ እንደነበር ይነገራል። ዛሬ ግን ዕንቁላልና ጥለላት አልኮል ነክ መጠጥም እንዲወስዱ ቤተ ክርስቲያን አትፈቅድም።

ለማጠቃለል ያህል በብሉይና በሐዲስ ኪዳናት የጸም ጥቅም መንፈሳውያን ነገሮችን ለማሳወቅና ሕይወትን ለማደስ ነው። እውነተኛ ክርስቲያን ከዝሙትና ከሥጋዊ ደስታ ርቆ በመጸም በመመጽወትና በመጸለይ እግዚአብሔርን ያገለግላል ጸም ሰውን ከእግዚአብሔር ጋር በመንፈስ ያገናኛል። ሕይወትን ወደ ከፍተኛ መንፈሳዊ ደረጃ ያደርሳል። ጸም ሥጋን ለነፍስ ያስገዛል። ከኃጢአትና ከስህተት በመከልከል የሚሆን ጸም ሕወትን ወደ እውነተኛ መንገድ ይመራል።
✓ ሰይፈ ሥላሴ ዮሐንስ